

KAKSITOISTA LYHYTTÄ TEESIÄ

H. GREULICHIN ISÄNMAANPUOLUSTUS-KANNASTA⁹³

1. H. Greulich sanoo ensimmäisen artikkelinsa alussa, että nykyään on „socialisteja” (luultavasti hän puhuu *valesocialisteista*), jotka „luottavat junkkeri- ja porvarihallitukseen”.

Tuo nykyajan „socialismin” *erästä* suuntausta, nimenomaan sosialipatriotismia, vastaan esitetty syytös on tietenkin oikea. Mutta mitä osoittavat тов. H. Greulichin kaikki neljä artikkelia, elleivät sitä, että hänkin „luottaa” yhtä *sokeasti* Sveitsin „porvarilliseen hallitukseen”?? Hän unohtaa jopa senkin, että Sveitsin „porvarillinen hallitus” Sveitsin pankkipääoman lukuisten yhteyksien vuoksi ei ole pelkästään „porvarillinen hallitus”, vaan se on myös *imperialistinen* porvarillinen hallitus.

2. H. Greulich tunnustaa ensimmäisessä artikkelissaan, että koko kansainvälisessä sosialidemokraattisessa liikkeessä on *kaksi* perusvirtausta. Toisen niistä (tietenkin *sosiaalipatrioottisen*) hän määrittelee aivan oikein, leimaten sen kannattajat porvarillisten hallitusten „asiamiehiksi”.

Mutta Greulich unohtaa, ihme kyllä, ensinnäkin sen, että myös Sveitsin sosialipatriootit ovat Sveitsin porvarillisen hallituksen asiamiehiä; toiseksi sen, että samoin kuin Sveitsiä yleensä ei voida kiskaista irti maailmanmarkkinain yhdyssiteiden verkosta, niin ei korkealle kehittyneitä ja erittäin rikasta nykypäivienkään porvarillista Sveitsiä voida kiskaista irti maailman imperialististen suhteiden verkosta; kolmanneksi sen, että olisi hyvä tarkastella niitä argumentteja, joita nimenomaan koko kansainvälisessä sosialidemo-

kratiassa esitetään isänmaan puolustuksen puolesta ja sitä vastaan, ja tarkastella niitä varsinkin juuri noiden imperiaalististen, finanssikapitalististen yleismaailmallisten keskinäissuhteiden yhteydessä; neljänneksi sen, että on mahdotonta sovittaa keskenään noita kahta koko kansainvälisessä sosialidemokratiassa olevaa perusvirtausta ja että Sveitsin puolueen pitää sen vuoksi *tehdä valinta*, kumman suuntauksen kanssa se haluaa kulkea.

3. H. Greulich sanoo toisessa artikkelissa: „Sveitsi ei voi käydä hyökkäyssotaa”.

Greulich unohtaa, ihme kyllä, sen eittämättömän ja ilmeisen tosiasian, että *kummassakin* mahdollisessa tapauksessa,— nimittäin sekä silloin, kun Sveitsi on liitossa Saksan kanssa Englantia vastaan, että silloin, kun se on liitossa Englannin kanssa Saksaa vastaan,— *kummassakin* tapauksessa Sveitsi osallistuu imperialistiseen sotaan, ryöstösotaan, hyökkäyssotaan.

Porvarillinen Sveitsi ei voi missään tapauksessa muuttaa nykyisen sodan luonnetta eikä ylipäänsäkään käydä imperialisminvastaista sotaa.

Onko se anteeksi annettavaa, että Greulich hylkää „tosi-asiaihin piirin” (ks. hänen neljättä artikkeliaan) ja sen sijaan, että puhuisi *tästä* sodasta, hän puhuu jostain mielikuvitelusta sodasta?

4. H. Greulich sanoo toisessa artikkelissaan:

„Neutraliteetti ja isänmaan puolustaminen ovat Sveitsin kannalta samaa. Ken kieltää isänmaan puolustamisen, hän uhkaa neutraliteettia. Se on tehtävä itselleen selväksi”.

Kaksi vaatimatonta kysymystä tov. Greulichille:

Ensinnäkin, eikö pitäisi tehdä itselleen selväksi, että neutraliteetin julistamiseen luottaminen, luottaminen siihen, että neutraliteetti säilytetään nykyisessä sodassa, ei ole vain sokeaa *omaan* „porvarilliseen hallitukseen” ja *muihin* „porvarillisiin hallituksiin” luottamista, vaan se on suorastaan naurettavaakin?

Toiseksi, eikö pitäisi tehdä itselleen selväksi, että todellisuudessa asia on näin:

Se, joka tässä sodassa tunnustaa isänmaan puolustamisen, muuttuu „*oman*” kansallisen porvaristonsa auttajaksi, porvariston, joka Sveitsissäkin on läpeensä imperialistista, koska se finanssisuhteessa on sidottu suurvaltoihin ja vedetty mukaan imperialistiseen maailmanpolitiikkaan.

Se, joka tässä sodassa hylkää isänmaan puolustamisen, horjuttaa proletariaatin uskoa porvaristoon ja *auttaa* kansainvälistä proletariaattia taistelemaan porvariston herruutta *vastaan*.

5. H. Greulich sanoo toisen artikkelin lopussa:

„Hävittämällä Sveitsin miliisin me emme vielä hävitä suurvaltojen välistä sotaa”.

Miksi tov. Greulich unohtaa, että sosialidemokraattien mielestä *kaikenlaisen* sotaväen (ja siis myös miliisin) hävittäminen ei tapahdu muuten kuin voitokkaan yhteiskunnallisen vallankumouksen *jälkeen?* että juuri nyt on välttämätöntä taistella liitossa *kaikkien* suurvaltojen internationalistis-vallankumouksellisten vähemmistöjen kanssa yhteiskunnallisen vallankumouksen puolesta?

Kenen Greulich odottaa hävittävän „suurvaltojen väliset sodat”? Ei suinkaan pienen, neljä miljoonaa asukasta käsittävän porvarillisen valtion miliisin?

Me sosialidemokraatit odotamme *kaikkien* suur- ja *pikku-*valtioiden proletariaatin vallankumouksellisten esiintymisten hävittävän „suurvaltojen väliset sodat”.

6. Kolmannessa artikkelissa Greulich vakuuttaa, että Sveitsin työläisten tulee „puolustaa” „demokratiaa”!!

Eikö tov. Greulich todellakaan tiedä, että tässä sodassa *ei yksikään* Euroopan valtio puolusta demokratiaa eikä voi sitä puolustaa? Päinvastoin, tähän imperialistiseen sotaan osallistuminen merkitsee *kaikille* valtioille, niin suurille kuin pienillekin, demokratian *tukahduttamista*, taantumuksen voittoa demokratiasta. Eikö Greulich todellakaan tunne niitä tuhansia esimerkkejä, joita tästä on olemassa Englannissa, Saksassa, Ranskassa y.m.? Vai „luottaako” tov. Greulich todellakin niin suuresti Sveitsin, t.s. omaan „porvarilliseen hallitukseen”, että pitää kaikkia Sveitsin pankinjohtajia ja miljonäärejä todellisina Wilhelm Tellinä?

Vain vallankumoustaistelu *kaikkia* porvarillisia hallituksia vastaan ja vain se eikä imperialistiseen sotaan osallistuminen, osallistuminen niihin mobilisaatioihin, joiden tarkoitusperänä on muka neutraliteetin puolustaminen, voi johdattaa sosialismiin, ja ilman sosialismia ei ole mitään *takeita* demokratialle!

7. Tov. Greulich kirjoittaa kolmannessa artikkelissa:

„Niinköhän Sveitsi odottaa proletariaatilta, että se „tulee tappelamaan itseään vastaan imperialistisissa taisteluissa“?”

Tuo kysymys todistaa, että tov. Greulich seisoo molemmin jaloin kansallisella maaperällä, mutta valitettavasti nykyisessä sodassa Sveitsillä *ei ole* sellaista maaperää.

Sitä ei „odota” proletariaatilta Sveitsi, vaan kapitalismi, joka kaikissa sivistysmaissa, Sveitsissä niin kuin muissakin maissa, on muuttunut *imperialistiseksi* kapitalismiksi. Porvariston herruus „odottaa” nyt *kaikkien* maiden proletariaatilta, että se „tulee tappelamaan itseään vastaan imperialistisissa taisteluissa”,— juuri sen Greulich unohtaa. Nyt ei ole olemassa mitään muuta keinoa, jonka avulla voimme pelastua tuollaiseen asemaan joutumiselta, kuin kansainvälinen vallankumouksellinen luokkataistelu porvaristoa vastaan!

Miksi Greulich unohtaa, että jo Internationalen Baselin manifestissa vuonna 1912 tunnustettiin suoraan ensinnäkin se, että *imperialistinen* kapitalismi määrää tulevan sodan perusluonteen; toiseksi sen, että siinä puhutaan *proletaarisesta vallankumouksesta nimenomaan* juuri tuon sodan yhteydessä?

8. Greulich kirjoittaa kolmannessa artikkelissa:

Joukkoluontoinen vallankumoustaistelu „demokraattisten oikeuksien hyväksikäytön asemesta” on „varsin epämääräinen käsite”.

Tämä todistaa, että Greulich tunnustaa yksinomaan porvarillis-reformistisen tien ja hylkää *vallankumouksen* tai ignoroi sitä. Tuo sopii grütililäiselle, mutta ei missään tapauksessa sosialidemokraatille.

Vallankumoukset *ilman* „joukkoluontoista vallankumoustaistelua” ovat mahdottomia. Sellaisia vallankumouksia ei ole ollut koskaan. Vallankumoukset ovat väistämättömiä Euroopassakin nyt alkaneella imperialismin kaudella.

9. Neljännessä artikkelissa tov. Greulich sanoo suoraan sen „olevan itsestään selvää”, että hän luopuu valtuuksistaan Kansallisneuvostossa, jos puolue hylkää *periaatteellisesti* isänmaan puolustuksen. Tähän hän lisää, että tuo hylkääminen merkitsee „yhtenäisyytemme rikkomista”.

Sellainen lausunto on selvä uhkavaatimus, jota mitkään tulkinnat eivät tee olemattomaksi, se on uhkavaatimus, jonka Kansallisneuvoston sosialipatrioottiset jäsenet

esittävät puolueelle. *Joko* puolueen on tunnustettava sosialipatrioottiset katsomukset *tahi* „me” (Greulich, Müller y.m.) luovumme valtuuksistamme.

Mutta, totta puhuen, mistä „yhtenäisyydestä” voidaan puhua? Ei tietenkään mistään muusta kuin vain sosialipatrioottisten johtajien ja *heillä* olevien Kansallisneuvoston jäsenvaltakirjojen „yhtenäisyydestä”?!

Periaatteellinen proletaarinen yhtenäisyys merkitsee valan jotain muuta: sosialipatrioottien, t.s. „isänmaan puolustajien”, on oltava „yhtenäisiä” sosialipatrioottisen, läpeensä porvarillisen Grütli-liiton kanssa. Niiden, jotka hylkäävät isänmaan puolustuksen, sosialidemokraattien, on oltava „yhtenäisiä” sosialistisen proletariaatin kanssa. Tämä on aivan selvää.

Uskomme varmasti, että tov. Greulich ei halua saattaa itseään häpeään eikä ryhdy todistelemaan (Englannin, Saksan, Ruotsin y.m. kokemuksesta huolimatta) sitä vastaan, että sosialipatrioottien, porvarillisten hallitusten „agenttien” ja sosialistisen proletariaatin „yhtenäisyys” ei voi johtaa mihinkään muuhun kuin ilmeiseen hajaannukseen, demoralisointiin, ulkokultaisuuteen ja valheeseen.

10. Greulichin mielestä sellainen, että Kansallisneuvoston jäsenet „vannovat” puolustavansa maan riippumattomuutta, „ei sovi yhteen” maanpuolustuksen kieltämisen kanssa.

Hyvä on! Mutta „sopiiko” mikään vallankumouksellinen toiminta „yhteen” sellaisten „valojen” kanssa, että suojellaan kapitalististen valtioiden lakeja?? Grüttiläiset, t.s. porvariston lakeijat, tunnustavat periaatteessa vain lailliset keinot. Tähän mennessä ei vielä ole ollut ainoatakaan sosialidemokraattia, joka olisi kieltänyt vallankumoukset tai tunnustanut yksinomaan sellaiset vallankumoukset, jotka „sopivat yhteen” sellaisten „valojen” kanssa, että suojellaan porvarillisia lakeja.

11. Greulich kieltää sen, että Sveitsi on „porvarillinen luokkavaltio” „tämän sanan ehdottomassa merkityksessä”. Hän määrittelee sosialismin (neljännen artikkelin lopussa) siten, että häneltä jäävät kokonaan syrjään sekä yhteiskunnallinen vallankumous että kaikkinaiset vallankumoukselliset esiintymiset. Yhteiskunnallinen vallankumous on „utopiaa”, sellainen on lyhyesti Greulichin kaikkien pitkien puheiden eli artikkelien sisältö.

Hyvä on! Mutta tuohan on kaikkein räikeintä grütliläisyyttä eikä sosialismia. Tuo on porvarillista reformismia eikä sosialismia.

Miksi tov. Greulich ei ehdota suoraan, että vuoden 1912 Baselin manifestista on pyyhittävä pois sanat „proletaarista vallankumouksesta”? tai vuoden 1915 Aaraan päätöksestä sanat „vallankumouksellisista joukkoesiintymisistä”? tai että kaikki Zimmerwaldin ja Kienthalin päätöslauselmat on poltettava?

12. Tov. Greulich seisoo molemmin jaloin kansallisella maaperällä,— porvarillis-reformistisella, grütliläisellä maaperällä.

Hän jättää itsepintaisesti ottamatta huomioon nykyisen sodan imperialistisen luonteen samoin kuin Sveitsin nykyisen porvariston imperialistiset yhteydetkin. Hän jättää ottamatta huomioon maailman sosialistien jakautumisen sosialipatriotteihin ja vallankumouksellisiin internationaaleihin.

Hän unohtaa, että tosiasiallisesti Sveitsin proletariaatin edessä on *vain* kaksi tietä:

Ensimmäinen tie. Autetaan omaa kansallista porvaristoa aseistautumaan, kannatetaan muka neutraliteetin suojelemisen tarkoituksessa toimitettavia mobilisaatioita ja ollaan joka päivä vaarassa tulla vedetyksi mukaan imperialistiseen sotaan. Jos tällaisessa sodassa „voitetaan”, niin saadaan nähdä nälkää, rekisteröidä 100.000 kaatunutta, panna Sveitsin porvariston taskuihin uusia miljardeja sodasta saatuja voittoja, turvata sille uusia voittoantuottavia pääomasijoituksia ulkomailla ja joutua uuteen finanssiriippuvaisuuteen omista imperialistisista „liittolaisista” — suurvalloista.

Toinen tie. Lujassa liitossa kaikkien suurvaltojen internationalististen vallankumouksellisten vähemmistöjen kanssa käydään päättävää taistelua kaikkia „porvarillisia hallituksia” ja ennen kaikkea — *omaa* „porvarillista hallitusta” vastaan, ei osoiteta mitään „luottamusta” sen enempää omalle porvarilliselle hallitukselle yleensä kuin sen puheilekaan neutraliteetin suojelemisesta ja kehoitetaan kohteliaasti sosialipatriotteja siirtymään Grütti-liittoon.

Jos saadaan voitto, vapaudutaan ainiaaksi kalliista ajasta, nälänhädästä ja sodista ja yhdessä ranskalaisten, saksalaisten y.m. työläisten kanssa saadaan aikaan sosialistinen vallankumous.

Kumpikin tie on vaikea, kumpikin vaatii uhreja.

Sveitsin proletariaatin on tehtävä valintansa, haluaako se antaa nuo uhrit Sveitsin imperialistiselle porvaristolle ja jommallekummalle suurvaltojen liittoumalle vaiko ihmiskunnan kapitalismista, nälähädästä ja sodista vapauttamisen asialle.

Proletariaatin on tehtävä valintansa.

*Kirjoitettu saksan kielellä
tammikuun 13 ja 17 (26 ja 30) p:n
välisenä aikana 1917*

*Julkaistu tammikuun 31
ja helmikuun 1 p:nä 1917
„Volksrecht“ lehdessä
26. ja 27. numerossa
Allekirjoitus: — e —*

*Venäjän kielellä julkaistu
ensimmäisen kerran v. 1931
XVII Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan
Käännös saksan kielestä*